

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, НО НЕ ОТМЪЩАВАЙТЕ!

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 12 • год. CIV • 26 юни 2025 г. • цена 1 лев

www.stdbg.org

Печатно издание: ISSN 1313-7611 • Онлайн издание: ISSN 2815-2638

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА РЪКОВОДСТВОТО НА СТАБ ПОСЕТИХА РОДНОТО МЯСТО НА КАПИТАН ПЕТКО ВОЙВОДА

■ Пред паметника на Капитан Петко войвода в село Плевун

■ Официалните лица пред Мемориала на Илиева нива

НАЦИОНАЛЕН ТРАКИЙСКИ СЪБОР-ПОКЛОНЕНИЕ „ИЛИЕВА НИВА 2025“

Останала като болезнен спомен и отворена рана, заредена с много болка Илиева нива всяка година събира тракийци за почит и поклонение пред тракийските деца, които никога не пораснаха. Организатори на поклонението са Община Ивайловград и Съюзът на тракийските дружества в България.

На 7 юни 2025 г., в деня на Задущница, потомци на тракийските българи, жители и гости на Ивайловград сведоха глави в памет на избитите през 1913 г. 200 невинни тракийски деца.

Официален гост на поклонението беше Илияна Йотова, вицепрезидент на Република България. Сред официалните гости бяха Танер Тюркоглу – народен представител и Радослава Кафеджийска – генерален консул на Република България в Одрин. В събора-поклонение участваха кметът

на Община Ивайловград Диана Овчарова, заместник-кметовете Кръстю Делиианов и Светла Моллова, секретарят на общината Николай Панайотов, председателят на Общинския съвет Богдана Богданова, д-р Стефка Здравкова, областен управител на Област Хасково, Кр. Премянов, председател на СТДБ, Краснодар Беломорски – зам.-председател на ЦР на СТДБ и председател на Тракийското дружество в гр. София, Маргарит Петров, зам.-председател на ВК на СТДБ и председател на ТД „Бойко Чавдаров“ в Харманли, членовете на ЦР на СТДБ: Кирил Сарджев – председател на ТД „Георги Сапунаров“ в Хасково, член кор. проф. Георги Михов, посланик Илко Шивачев, Десислава Костова – съпредседател на ТМСБ, Цанко Атанасов – председател на Старозагорското тракийско дружество и съпредсе-

■ Тракийци от Средец пред паметника на Капитан Петко войвода в село Плевун

дател на ТМСБ, членовете на Върховния комитет на Съюза: д-р Ваня Иванова – главен редактор на в. „Тракия“, Мария Божкова – зам.-председател на Софийското тракийско дружество, Любка Димитрова – председател на ТД „Яни Попов“ в Ивайловград, Ангел Коджа-

манов, Даниела Коджаманова, председател на филиала на ТНИ в Кърджали, Иван Мамирев – председател на ТД „Тракия 1922“ в Крумовград, Маври Мавров – председател на ТД „Лазо Лазов“ в Средец, Лазар Налбантов – зам.-председател на ТД „Странджа“ в Бургас, Кали-

на Германова и Звезделина Христова от Варна, тракийци от дружествата в София, Бургас, Варна, Стара Загора, Димитровград, Харманли, Крумовград, Ивайловград, Хасково, Свиленград, Любимец, Кърджали, Средец, Созопол, учители от училища в Ивайловград, Свиленград и Харманли, представители на държавни и местни институции.

Церемонията започна с поднасяне на венци и цветя пред паметника на Капитан Петко войвода в село Плевун и продължи с крос на паметта: „За децата, които не пораснаха“.

Пред мемориалния комплекс на Илиева нива беше отслужена заупокойна молитва в памет на жертвите, последвана от рецитал по стихове на Ивайло Балабанов, описващи трагедията от 1913 г. Последваха слова, произнесени от вицепрезидента Илияна Йотова, кмета на Ивайловград Диана Овчарова, областния управител д-р Стефка Здравкова и председателя на Съюза на тракийските дружества в

България Красимир Премянов. Обединяваща беше темата за необходимостта от съхранение на паметта.

В словото си Диана Овчарова подчерта, че „Илиева нива е много специално място за всички нас, защото е живата рана в сърцето на Родопите. Но тя е и символ, който ни събира. Символ на силата, с която хората успяват да се вдигнат, когато са загубили всичко най-скъпо – живота на децата си, но са запазили вярата и човешкото си достойнство. Именно затова всяка година идваме на тази прекрасна и тъжна Илиева нива, за да сведем глава в почит. И за да не забравяме, защото има болки, които не минават, и не трябва да минават. Има сълзи на тази Илиева нива, защото именно тези сълзи ни показват, че днес, толкова години след онези събития, ние сме хора, носещи в себе си човешкото в озлобеното време, в което живеем. Днес свеждаме глави, за да помним и да почитаме“.

Продължава на 5-а стр.

■ Тракийци от Бургас и Ивайловград пред паметника на Капитан Петко войвода в село Плевун

УТОЧНЕНИЕ

При отразяването на гостите, присъствали на Националния тракийски християнски събор „Спасовден“ на Бакаджика край Ямбол, в бр. 11 на в. „Тракия“ е пропуснато името на Васил Александров – зам. – кмет на Община Ямбол.

Редакцията поднася извинения!

ТРАКИЙЦИ ОТ ТЪРГОВИЩЕ УЧАСТВАХА В СЪБОРА НА С. АЛВАНОВО

На 7 юни т.г., членове на ТД „Стоян Мавроди-ев“, град Търговище с председател Нели Анастасова, участваха в големия общоселски празник в село Алваново, в което живеят много тракийски българи. Фолклорна програма, кулинарна изложба с дегустации и базар на изделия от местни производители съпътстваха празничните прояви. За доброто настроение на гостите се грижеха мест-

ни самодейци, както и изпълнители от близки населени места.

Общоселският празник „Алваново – село под слънцето“ е съвременното продължение на традиционния сбор, датиращ от началото на XX век. Първоначално той е организиран като курбан за здраве на добитъка и за плодородие, и се е провеждал на Петдесетница – в края на пролетния празничен цикъл.

До 30-те години на

миналия век традицията е била поддържана от църквата, която е обединявала хората около общата трапеза. След военните години традицията замира, но алвановчани продължават да посрещат гости в домовете си. Във втората половина на века съборът не се е провеждал дълго време. Възстановен е през 2010 г. главно като музикален празник под егидата на местното читалище.

ТРАКИЙСКИ ХОР „ЯНИ ПОПОВ“ УЧАСТВА В НАЦИОНАЛЕН ФОТОПЛЕНЕР В ИВАЙЛОВГРАД

Тракийски хор „Яни Попов“ към едноименното тракийско дружество в Ивайловград взе участие в откриването на Националният фотопленер „Южната приказка на Йорданчо“, посветен на

70-годишнината от рождението на Данчо Йорданов – талантлив и всеотдаен фотограф.

Данчо Йорданов е оставил стотици фотографии от „Южната приказка на

България“, както е наричал Ивайловград.

Мероприятието се превърна в емоционален поклон пред твореца, който остава жив в спомените и снимките си.

■ Снимки: BulFOTO

■ Тракийски хор „Яни Попов“, Ивайловград

ПРАЗНИКЪТ НА РОЗАТА В КАЗАНЛЪК – ТРАДИЦИЯ ЗА ТРАКИЙЦИ И СИМВОЛ НА БЪЛГАРСКОТО

Празникът на розата в Казанлък е с над 120 годишна традиция. В далечната 1903 г. жителите на града организирали празник в чест на розата, цветята и красотата, с благодарност за поминъка в Розовата долина. Днес празникът е съхранил най-съществената част от древните ритуали, като пре-

създава радостта от настъпващия розобер и гостоприемството на трудолюбивите казанлъчани.

Празникът на розата се провежда през първата седмица на месец юни, когато е официалният празник на града – Деня на Казанлък.

Традиционният Празник на розата в Казанлък през последните десетилетия включва многообразна културна програма за гостите и жителите на града. Тази година част от празника беше и фестивал „Хлябът на българина“.

Тракийци от дружество „Капитан Петко

войвода“ участваха в традиционното шествие на 122-то издание на Празника на розата. С традиционни баници, питки, качамак и жито участваха и в инициативата „Хлябът на българина“, проведен в Археокмплекса „Долината на тракийските царе“ край гр. Шипка.

НЧ „ВЪЗРОДЕНА ИСКРА – 2000“

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА РЪКОВОДСТВОТО НА СТДБ ПОСЕТИХА РОДНОТО МЯСТО НА КАПИТАН ПЕТКО ВОЙВОДА

Снимка от музея

Църквата „Св. Богородица“

Представители на ръководството на Съюза на тракийските дружества в България (СТДБ), водени от председателя Красимир Премянов, посетиха родното място на Капитан Петко войвода – Есими (Доганхисар), Северна Гърция. В делегацията участваха посланик Илко Шивачев – член на ЦР на СТДБ и членовете на Върховния комитет на Съюза д-р Ваня Иванова – главен редактор на в. „Тракия“ и Мария Божкова – зам.-председател на Софийското тракийско дружество.

Селото е разположено в Дедеагачката планинска област, част от Югоизточните Родопи. Диалектното му название е Дуганасър, а литературното – Доганхисар – сложна дума от две части с турско значение: доган (орел) и хисар (крепост). По време на османското владичество Доганхисар е чисто българско село, един от основните центрове на разселване на българи в Западна и Източна Тракия.

През Възраждането Доганхисар е едно от селата в Западна Тракия с най-силен български дух. През 1844 година в него е роден Петко Каракирков (18.12.1844– 07.02.1900), известен като Капитан Петко войвода – български национален герой и крупна историческа личност, която се издига до най-възвишения идеал за свобода, за независимост на България и за мир на Балканите.

До 1912 година населението в селото живее в девет махали, които носят имената на местните родове: Баталан, Куртова, Крайнова, Карасанова, Милушева, Бакшова, Сапунарова, Черкезова, Каравълкова. Главен поминък е животновъдството. Тракийските българи отглеждали овце, кози и едър рогат добитък. Част от семействата се занимавали с бубарство и пчеларството.

В североизточната част на средищния площад в селото се намира църквата „Св. Богородица“, построена през 1835 година. На 28 август, когато се чества празника на храма, се организира събор, на който се стичали гости от съседните български села.

Жителите на селото участват активно в съпротивата срещу османската власт, организирана от Вътрешната македоно-одринска революционна организация. През 1902 година Доганхисар става средище на Дедеагачкия околийски комитет на организацията и трима доганхисарчани – Георги Пъндъров, Грозю Чолаков и Коста Ласков, влизат в създадения петчленен комитет.

При избухването на Балканската война

през 1912 година няколко души от селото стават доброволци в Македоно-одринското опълчение. Доганхисар играе ключова роля в съдбата на българите от Западна Тракия по време на трагичните събития през 1913 година. На 29 юли в селото пристига войводата Димитър Маджаров, събира общинското ръководство и старейшините, и заявява: „В момента ние не сме поданици нито на султана, нито на Фердинанд – оставени сме на произвола на съдбата. Предлагам село Доганхисар заедно със селата, които влизат в състава на общината, да обявим за самостоятелна държава, която ще наречем „Република Доганхисар“. Тя ще се управлява от тричленка начело с кмета на Доганхисар – Ангел Карамитрев.“

С помощта на войводата Димитър Маджаров доганхисарци организират защитата си и подпомагат организирането на отбраната на околните български села. По молба на кмета на Сачанли те изпраща пушки и патрони на тракийци в селата Сачанли и Манастир. Доганхисарци дават подслон и

организируют изхранването на бягащото население от разорените от османците села. След погрома над Манастир и Сачанли, на 4 и 5 септември, идва ред и на Доганхисар. Селото е нападнато на 9 септември, но силите са неравни. Ангел Карамитрев бие църковната камбана – сигнал тракийци да напуснат къщите си и да бягат към Дедеагач. Турският аскер съсича с ятаганите си хората, които среща по пътя си и опожарява Доганхисар. Храмът „Св. Богородица“ също е засегнат от пожара. Част от доганхисарци намират спасение в старите предели на България.

Днес в Доганхисар, в близост до църквата е построен хотел „Сафари“, чиито собственици са Анастасиадис Продромос и Хрисула, която е с български корени (баща ѝ е от село Ефрем, а майка ѝ – от харманлийското село Орешец). Родът на Анастасиадис Продромос (Макис) се заселва тук през 20-те години на XX в. В началото на 90-те години Анастасиадис Продромос става кмет на селото.

На 6 юни т.г. представителите на Съюза на тракийските дружества в България се срещнаха и разговаряха с Анастасиадис Продромос, чиято любов към Капитан Петко войвода е пословична. Той я обяснява с факта, че Войводата се е борил за свободата на българи и гърци от османско владичество. С болка споделя, че поставеният в двора му паметник на Петко войвода е откраднат от човек с комерсиални подбуди. Показва ни землището на имота си. В него има празно място, на което, според него, някога се е намирала родната къща на капитана. С гордост ни отваря вратите на хале, което е приспособил за музей, в който могат да се видят портрети на Капитан Петко войвода, на видни български възрожденци и революционери като Васил Левски, Христо Ботев, Георги Сава Раковски, Ангел Кънчев, Георги Бенковски и др.

Двустранната среща премина в конструктивен дух. Обсъдени бяха възможностите за сътрудничество, които подлежат на одобрение от ръководството на СТДБ.

▪ Тракийци от Ивайловград с вицепрезидента Илияна Йотова

НАЦИОНАЛЕН ТРАКИЙСКИ СЪБОР-ПОКЛОНЕНИЕ...

Продължава от 1-а стр.

Председателят на СТДБ Кр. Премянов припомни силата на тракийския дух. Той подчерта, че всяка година на Илиева нива се прекланяме пред ценността на детския живот, почитаме невинно загиналите и се

молим децата ни да живеят в мир, да им предаваме паметта и да отстояваме живота и свободата.

В своето слово д-р Здравкова увери, че тракийската памет и жива и трябва да се пази и предава на децата, за да ги „възпита-

ваме в любов и вяност към Родината“.

Вицепрезидентът Илияна Йотова заяви, че ако един народ загуби паметта си, губи и бъдещето си. „1913-а е трагична и мрачна година в българската история, написана с кръвта и мъката на тракийските бежанци,

прокудени от домовете си. Няма цел и управление, няма политика, няма човешки отношения, които да допуснат клането на 200 деца“, изтъкна в словото си вицепрезидентът.

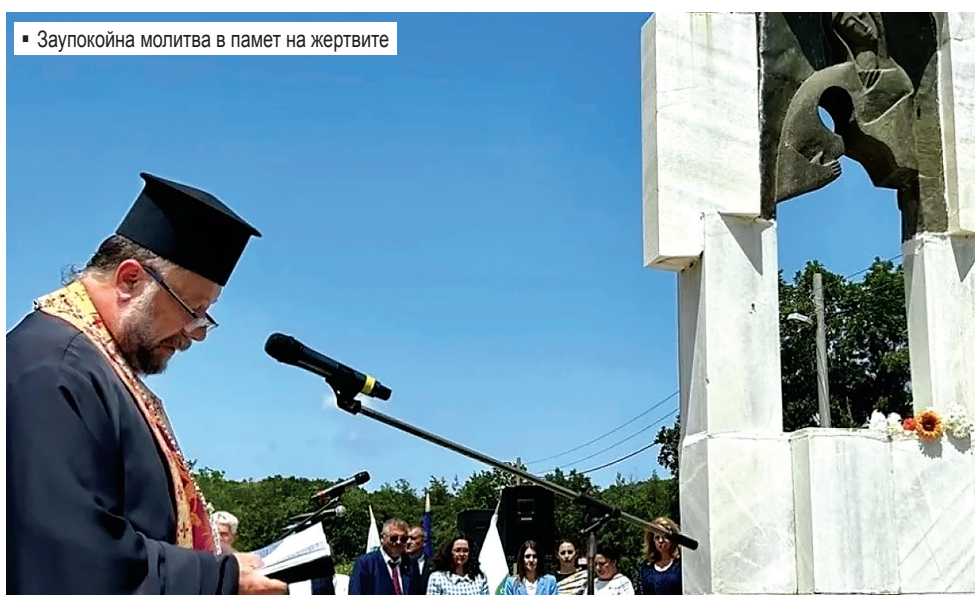
Продължава на 8-а стр.

▪ Ученици от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли с д-р Здравкова – областен управител, Д. Овчарова – кмет на Ивайловград и Р. Кафеджийска – генерален консул в Одрин

▪ Тракийци от Средец с председателя на СТДБ пред Мемориала на Илиева нива

▪ Заупокойна молитва в памет на жертвите

ОЩЕ ЕДИН ТЪЖЕН ЕПИЗОД ОТ ЖИВОТА НА ТРАКИЙСКИТЕ БЪЛГАРИ

РАЗКАЗ ОТ ПЪРВО ЛИЦЕ

НА МАРИЯ КОСТОВА НИКОЛОВА НА 89 г. ОТ ГР. ХАСКОВО

Баща ми Коста Николов Стоянов е роден в с. Балъкьой (сега Мелия). В началото на XX век Балъкьой е село в Малгарска кааза на Османската империя. Той е вторият син в семейството, били са трима братя. По време на гоненията на тракийските българи заедно с малкото си братче стават свидетели на убийството на майка си и баща си. Пред тях турците отрязват главите им на дървника и те са гледали този ужас! Дни по-късно от силния стрес малкото братче умира. Най-големият брат е бил скрит в одъра, но го откриват, намущкват го с нож и го убиват. Така от тримата братя остава жив само Коста. Оцелява и жената на брат му с бебето си. След като остава сирак на крехка юношеска възраст, баща ми се хваща на работа като чирак – пастир. По-късно отива в Ксанти и работи при един строител. Майсторът го харесва, оценява трудолюбието му и го осиновява. Заедно стигат до с. Аламидере, сега Полковник Серафимово. Тук се запознава с моята майка Елена и впоследствие им се раждат 2 деца: Цеца и Веселина. През 1933 г. се преместват в с. Мост, Кърджалийско. Тук се раждат другите им 2 деца – Никола и аз, Мария. Баща ми успява да отвори бакалия в селото. С течение на времето работата му потръгва и това му позволява да отвори и кръчма. За съжаление, трудният живот оказва своето отражение и той си отива твърде млад – едва на 45 години. Това е накратко тъжната история на моя тракийски род – една от многото вълнуващи и трагични нишки, вплитащи се в нерадостната съдба на тракийските българи.

Редакцията на в. „Тракия“ благодари за съдействието на народната певица от Хасково Йорданка Велева, внучка на Веселина – втората дъщеря на Коста Стоянов.

■ Семейство Коста и Елена Стоянови

■ Отпътуване на дядо Веселина, Цеца, Мария и майка им Елена. Детето е Любка, дъщеря на Веселина и майка на Йорданка Велева

■ Лична карта на Коста Стоянов

■ Лична карта на Коста Стоянов

ТРАКИЙЦИ ОТ СТАРА ЗАГОРА ПО ПЪТЯ НА ДЕДИТЕ СИ

ДЕЛЯНА КОВАЧЕВА – НЕЙКОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ТРАКИЙСКА СЕКЦИЯ В ДЪБОВО ПРИ ТРАКИЙСКО ДРУЖЕСТВО „ОДРИНСКА ЕПОПЕЯ“, СТАРА ЗАГОРА

На 13–17 юни, 2025 г., ние от Тракийско дружество „Одринска епопея“, гр. Стара Загора извървяхме един път не просто в пространството, а във времето – към бойното поле при Чагалджа, където се е писала една от най-тежките и героични страници в българската история.

Мнозина от нас носят в себе си двойната памет – на потомци на бежанци от Одринска Тракия, прогонени през лятото на 1913 г., и на наследници на бойци, сражавали се храбро в Балканската, Междусъюзническата и Първата световна война.

Поднесохме цветя с преклонение – като живо свидетелство, че паметта не е отминала, а е тук, в сърцата ни. С този поклон пред падналите, ние не просто помним. Ние се връщаме към корените си, към паметта, към достойнството, което не се забравя.

Това е пътуване от пепелищата на изгубените домове до бойната линия на свободата. Това е гласът на потомците, които днес казват: „Знаем, помним, ще предадем нататък“.

Продължихме към Истанбул, към „Свети Стефан“ – храм на българския дух, далече от Родината, но близо до сърцето – символ на вярата, паметта и непреклонността. Поклон пред делото на предците, които са ни оставили не

само история, а и посока.

Насочихме се към следващия обект, където с лифт посетихме хълма Пиер Лоти – следобеден чай с панорамна гледка към Златния рог.

На следващия ден се отправихме към гр. Анкара. Видяхме сградата, където се предполага, че преди 100 години е подписан Ангорският договор. След панорамната обиколка на столицата, посетихме Мавзолея на Кемал Ататюрк, Кулата „Атакуле“ и старата част на града – Цитаделата.

В последния ден от нашето пътуване посетихме град Бандърма – древен пристан на Мраморно море и трагично място в паметта на българските бежанци от Мала Азия. Тук, от това пристанище, хиляди прокудени от родните си домове българи в началото на XX век, търсят пътя на спасението. С една бохча, с вяра и сълзи в очите, те са потеглили към България – оставяйки зад себе си къщи, църкви, гробове и корени.

Бандърма е мълчалив свидетел на трагедията на малоазийските българи – потомци на преселници от векове, съхранили езика, традициите и духа си сред чуждо море. С нашето поклонение ние не просто стъпваме на тази земя – ние отдаваме почит, възпоменаваме и носим историята със себе си.

Поклон пред паметта на прокудените, на останалите без дом, но не и без достойнство.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СТДБ УЧАСТВА В РАБОТНАТА СРЕЩА НА КМЕТОВЕТЕ ОТ РАО „ТРАКИЯ“ В ИВАЙЛОВГРАД

На 6 юни 2025 г. се проведе разширено заседание на Управителния съвет и работна среща на кметовете от РАО „Тракия“ в община Ивайловград. От страна на СТДБ в срещата участва председателят Красимир Премянов.

Кметът на Общината домакин Диана Овчарова приветства участниците: „Добре дошли на мястото, където границите не разделят, а събират“ и представи проектите, които общината реализира.

Председателят на сдруже-

нието Стефан Радев поздравя г-жа Овчарова за начина, по който изглежда градът и я увери, че колегите ѝ са наясно колко труд стои зад всяко успешно начинание.

В дневния ред на заседанието бяха включени организационни въпроси като

планиране на следващи мероприятия и дискутиране на актуални за местните власти теми.

Участниците разгледаха Антична вила „Армира“ – символ на богатото наследство и потенциала за международен културен туризъм.

РАО „ТРАКИЯ“

Стара Загора, бул. „Христо Ботев“ 100, ет. 3, офис 6
тел.: 042-600 586
e-mail: ramt@ram-trakia.org; www.ram-trakia.org

RAM "TRAKIA"

Stara Zagora, blvd. "Hristo Botev" 100, fl. 3, office 6
tel.: +359-42-600 586
e-mail: ramt@ram-trakia.org; www.ram-trakia.org

ДО

Г-ЖА ДИАНА ОВЧАРОВА

КМЕТИ НА ОБЩИНИ ИВАЙЛОВГРАД

Г-Н КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ

Уважаема госпожо Овчарова,

Уважаеми господин Премянов,

От името на РАО „Тракия“ поздравявам организаторите и участниците в Националния младежки тракийски събор „Илиева нива“ и Деня на тракийското дете.

Пазете инициатива обединява младите хора с родолюбив дух, съхранява традициите и родовата памет. Нека сведем глави пред паметта на прекъснатите без време невинни животи! Нека на това свято място обещаем, че ще се грижим и пазим децата на България – за да имат безгрижно и щастливо настояще, изпълнено с песни, танци и игри и бъдеще, в което се гордеем с тях, че са постигнали мечтите си!

Проф. Иван Върляков
изп. директор на РАО „Тракия“

Честито!

Централното ръководство на
Съюза на тракийските дружества
в България и редакционната колегия на вестник
„Тракия“ честитят на рождениците
на Съюза през месец юли:

Стоян Райчевски – София..... 1 юли 1944 г.
Д-р Динко Странски – София 1 юли 1979 г.
Михаил Вълв – Ямбол 5 юли 1953 г.
Татяна Атанасова – Павликени 5 юли 1961 г.
Златка Чолакова – Хасково..... 8 юли 1961 г.
Тоню Тонев – Средец 11 юли 1950 г.
Д-р Юлия Григорова – София..... 16 юли 1963 г.
Минка Божкова – Исперих 18 юли 1949 г.
Недялка Тенева – с. Осеново..... 18 юли 1968 г.
Маруся Любчева – Бургас 20 юли 1949 г.
Маргарит Петров – Харманли..... 25 юли 1955 г.
Иван Стамболиев – София 25 юли 1948 г.
Верка Секулова – София 27 юли 1942 г.
Златка Стайкова – София 26 юли 1942 г.
Цанко Атанасов – Стара Загора 28 юли 1977 г.

ТРАКИЯ – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7А, тел.: 02/987 48 96

Абонирайте се!

Каталожен
номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: Главен редактор д-р Ваня ИВАНОВА, чл.-кор. на БАН проф. Васил ПРОДАНОВ,
акад. Иван ГРАНИТСКИ, д-р Динко СТРАНСКИ, Мария БОЖКОВА, Хубен СТЕФАНОВ;
Тодор КОРУЕВ Дизайн: Мария БУДЕВА; e-mail: stdb_sofia@abv.bg; факс: 02/987 57 53

КОРЕСПОНДЕНТИ: Димитринка СМОЛЕВА (София) 0886 746 044; Христо ХРИСТОВ (Варна) Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) 076/60 13 67;
Радостина ПРАМАТАРОВА (Средец); Стефан МИЛЕВ (Маджарово); Веска ЛАМБОВА (Шумен) 0877 71 85 03; Светла ЧЕРНОГОРОВА (Сливен); Донка ДИМОВА (Карнобат)
Златка МИХАЙЛОВА и Анета ГЕОРГИЕВА (Хасково) 0894 044 420; Мария ИВАНОВА (Ямбол) Светлана ПЕЕВА и Валя ГЕОРГИЕВА (Поморие); Недка ОНОВА (Крумовград).

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака).

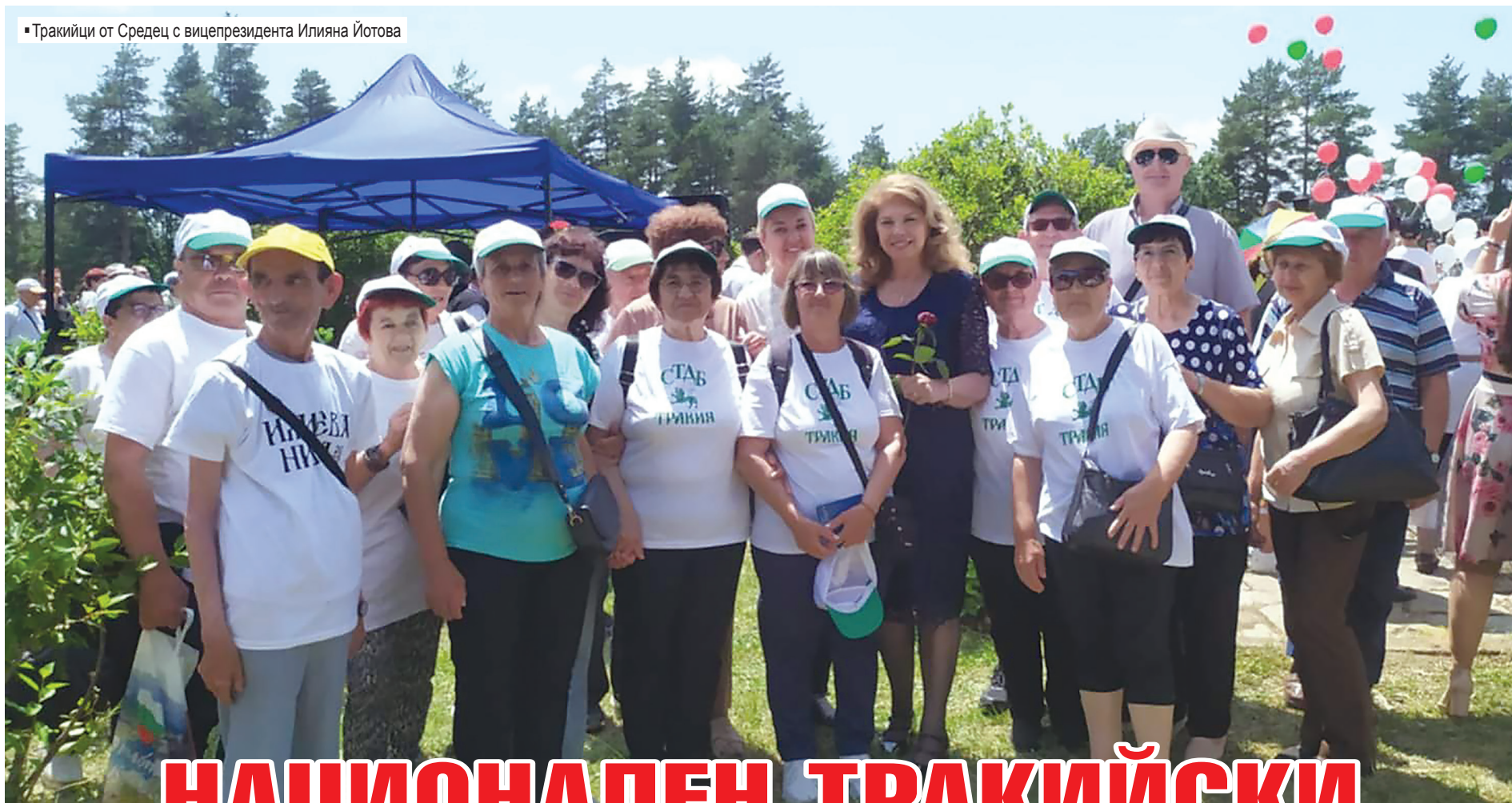
БАНКОВА СМЕТКА

СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC: STSABGSGF

Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

• Тракийци от Средец с вицепрезидента Илияна Йотова

НАЦИОНАЛЕН ТРАКИЙСКИ СЪБОР-ПОКЛОНЕНИЕ...

Продължава от 4-а стр.

Тя посочи, че споменът за тракийската съдба никога няма да избледнее. „Каква титанична човешка сила има в клетвата на тракийците „Прощаваме, но не забравяме“! Склонна е човешката душа да прощава, но нейна отговорност е да не забравя и да предава на поколенията“, подчерта Илияна Йотова.

Вицепрезидентът отбеляза, че мнозина днес твърдят, че историята трябва да си остане в учебниците. „На тези хора сякаш историята им тежи. Но историята не може да тежи. Минало свършено време е само понятие от граматиката, но не и от човешкия живот. Когато един народ загуби паметта си, губи и бъдещето си, като къща без основи е. В днешните трудни времена паметта ни крепи, помага ни да прочитаме днешния ден и ни отправя към бъдещето“, посочи Йотова.

Вицепрезидентът благодари на Съюза на тракийските дружества в България и на община Ивайловград за традицията по отбелязването на паметната годишнина. Илияна Йотова отново увери, че президентската институция подкрепя тракийската кауза. „Тези, които искат да изпратят съдбата на

• Откриване на диспут на тема „Ангорският договор – исторически и съвременни измерения“ в НЧ „Пробуда 1914“, Ивайловград

тракийците в прашните папки в архивите, означава за пореден път да разсекат тяхната съдба“, посочи вицепрезидентът. Тя подчерта, че българската държава не трябва да спира да поставя пред турската страна въпроса за обезщетението на тракийските бежанци.

„Силното послание днес от „Илиева нива“ е в името на нашите деца. Отговорност е на нас, възрастните, да направим така, че да растат в мир и да осъществяват мечтите си“, заяви Илияна Йотова.

Деца от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли речитираха стихове на фона на стотици балони с цветовете на българския триколюр, които полетяха към небето - в знак на почит и спомен за детските животи, угаснали за винаги.

Преклонението завърши с едноминутно мълчание в памет на убитите тракийски деца и поднасяне на венци и цветя пред мемориала.

Програмата продължи в Народно читалище „Пробуда 1914“ с диспут на тема: „Ангорският договор - исторически и съвременни измерения“, в който участваха ученици от Клуба на ООН към СУ „Христо Ботев“ – Ивайловград.

• Ученици от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли с програма в НЧ „Пробуда 1914“, Ивайловград

• Участничка в диспута от Клуба на ООН към СУ „Христо Ботев“ – Ивайловград